

Kl. 14:21

Fru Karina Lorentzen fra SF og hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Det Radikale Venstre var bekymret for, om der var afsat tilstrækkeligt med midler til at sikre, at den her ordning bliver rullet ud. Til det vil jeg sige, at der er afsat specifikke midler til Domstolsstyrelsen til det. Man har jo allerede været i gang igennem et stykke tid, det første kuld er allerede uddannet, og det er der taget hånd om.

Fru Karina Lorentzen spurgte også til, om det ville give anledning til bekymring, at lovforslaget ikke lægger op til en detaljeret gennemgang af og definition på, hvad en retsmægler er. Til det vil jeg sige, at en af grundene til, at vi har valgt ikke at lave en eller anden stringent lovtekst med krav til en retsmægler, er, at vi mener, at det er langt klogere at lade Domstolsstyrelsen i det videre arbejde tage sig af den opgave og få defineret de rigtige retningslinjer for, hvad der udgør en rigtig retsmægler. Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt, at det fremgår af lovteksten, men det er klart, at jeg meget gerne under udvalgsbehandlingen medvirker til at besvare spørgsmål, der så eventuelt kan optrykkes i betænkningen, hvis det er noget, man kan have et ønske om.

Fru Line Barfod var også inde på problemstillingen. Fru Line Barfod havde to interessante synspunkter. Det ene var det helt generelle om mægling, og det synspunkt er jeg sådan set meget enig i. Nogle mennesker taler meget om coaching, andre taler meget om mægling, men jeg tror sådan set, at vi fremover vil opleve, også i takt med at vi bliver mere og mere veluddannede, at der er mange mennesker, der hellere vil løse konflikter ved at sætte sig ned og snakke om det end ved at lade folk, der kommer udefra, komme og blande sig i det. Jeg tror bestemt på, at mægling også på andre områder klart kan være at foretrække frem for andre og måske mere bombastiske løsninger.

Nu handler det her lovforslag om retsmægling, og der har vi valgt at sige, at der gælder en tavshedspligt for de personer, der bliver retsmæglere. Men det er korrekt, at der i forbindelse med høringen af lovforslaget er andre, der har peget på, at man for andre grupper ønsker lignende ordninger. Det er så ikke noget, der reguleres i det her lovforslag, men selvfølgelig er det noget, man kan drøfte under udvalgsbehandlingen.

Med disse bemærkninger – jeg håber ikke, jeg har glemt nogen – vil jeg gerne sige til alle ord-

førere, at jeg har været meget glad for de bemærkninger, der er faldet her i dag, og jeg ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Karen Hækkerup (S):

Nu forstod jeg på ministeren, at hun var ked af, at der måske var nogle, som ikke havde skiftet post. Jeg vil bare sige, at det jo næppe kan være nogen her i Folketingssalen. Når ministeren nu efter sit svarindlæg har imødekommet begge de to kritikpunkter, jeg havde, vil jeg bare sige til ministeren, at jeg er helt sikker på, at vi finder ud af at have et godt samarbejde også i den her periode til glæde og gavn for befolkningen.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:24

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige i lige måde.

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er vist ikke flere bemærkninger nu. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love. (Dansk straffemyndighed).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 28.11.2007).

Kl. 14:24

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører.

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Forslaget, vi her har til første behandling, er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 12, som blev fremsat den 3. oktober, men som bortfaldt, da der blev udskrevet valg til Folketinget.

Forslagets formål er at gennemføre en revision af straffelovens regler om dansk straffemyndighed, og det er jo det, der så i det her sprog kaldes jurisdiktion. Det er altså de regler, som afgrænser, hvad det er for nogle straffesager, der kan dømmes i ved danske domstole. Forslaget bygger på en betænkning fra Jurisdiktionsudvalget, og der er en lang række elementer i justitsministerens lovforslag nr. L 16.

Jeg vil særlig hæfte mig ved, at et af de centrale elementer er, at det slås fast, at danske domstole skal kunne dømme, hvis et offer med tilknytning til Danmark – det kan være bopæl, fast ophold her i landet eller statsborgerskab – udsættes for alvorlig kriminalitet i udlandet, og det vil eksempelvis kunne gælde, hvis en dansk kvinde er på turistrejse i udlandet og bliver voldtaget af en udlænding og de lokale myndigheder der ikke forfølger sagen – et udmærket eksempel tidligere fremført af justitsministeren i forbindelse med omtale af betænkningens of-fentliggørelse.

En anden ting er, at det skal være muligt at dømme mennesker, som fra udlandet via internettet udbreder materiale, som er ulovligt, hvis det materiale har en særlig relation til vores land – det kan f.eks. dreje sig om børnepornografi eller racistiske ytringer. I de tilfælde skal danske domstole kunne dømme.

Et andet vigtigt element i lovforslaget er, at såfremt både offer og gerningsmand har tilknytning til Danmark, så bør der være en mulighed for at straffe i Danmark i forbindelse med alle former for kriminalitet, også selv om forholdet ikke måtte være strafbart i gerningslandet. Det betyder, for også at henvise til et tidligere fremført eksempel fra justitsministeren, at en person, som har bopæl her i landet, og som under et ferieophold i udlandet tvinger sin herboende datter til at indgå et ægteskab mod sin vilje, så vil det kunne straffes, uanset om et sådant tvangsægteskab ikke er strafbart i det pågældende land.

Endvidere behandler lovforslaget det forhold, at det bør være en dansk domstol, der træffer afgørelse i alle sager om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, hvis

Kl. 14:24

gerningsmanden har tilknytning til Danmark eller rent faktisk befinder sig her i landet, f.eks. under transit, eksempelvis i en lufthavn. Det sikrer, at Danmark ikke vil kunne fungere som et fristed for mennesker, som har begået forbrydelser af den her nævnte ganske alvorlige karakter.

Der er altså tale om et lovforslag, som bygger på en gennemarbejdet betænkning, og et forslag, som ajourfører gældende regler, så de er i overensstemmelse med nutidige problemstillinger, og det synes vi i Venstre er fornuftigt, og vi er derfor særdeles positivt indstillet over for justitsministerens lovforslag.

Kl. 14:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Også Socialdemokraterne er overvejende positive over for dette lovforslag. Formålet er jo lige præcis at give en samlet opdatering af de gældende regler, sådan at man også i fremtiden bedre vil kunne dømme den slags kriminalitet, der i dag slipper igennem nåleøjet, fordi der er nogle juridiske spidsfindigheder, der gør, at man ikke kan strafforfølge for gerningerne i Danmark.

Lovforslaget bygger som nævnt på territorialprincippet, som betyder, at dansk straffemyndighed omfatter alle handlinger, der er foretaget i den danske stat, men den udbygges også til, at handlinger foretaget i udlandet eller til søs jævnfør flagstangsprincippet også vil kunne medføre retsforfølgelse i Danmark jævnfør virkningsprincippet. Så skulle det vist være på plads.

Der er også en skærpelse i forbindelse med forbrydelser begået ved hjælp af internettet, sådan at de også bedre kan strafforfølges. Det kan de, fordi materialet, som ligger på nettet, er tilgængeligt alle steder i verden og også i Danmark, så uanset hvilket land kriminaliteten er begået i, eller uanset hvor det er lagt på en server, vil virkningsprincippet gøre, at fordi det er tilgængeligt her, vil det blive nemmere at strafforfølge eksempelvis pædofile, og det hilser vi meget velkommen.

Lovforslaget skærper ligeledes det aktive personalprincip, så personer, der opholder sig her i landet som asylansøgere eller på tålt ophold, også vil kunne retsforfølges for de gerninger, som bliver begået i udlandet. Som det sker i dag, forudsætter en strafforfølgelse, at der er dobbelt strafbarhed, dvs. at handlingen er strafbar både i

Danmark og i gerningslandet. Den regel gælder i dag ikke i sager om seksuel udnyttelse af børn eller eksempelvis i sager om kvindelig omskæring, og vil fremover heller ikke gælde i sager, hvor både gerningsmænd og offer har tilknytning til Danmark, og det synes jeg er positivt.

Advokatrådet problematiserer, at afskaffelsen af dobbelt strafbarhed vil medføre spejlvirkninger forstået på den måde, at hvis andre lande kriminaliserer handlinger, som er begået i Danmark, og som ikke er strafbare her, så vil der komme et problem. Det er altså ret principielt, og det er vigtigt, at vi får drøftet, om det er et problem, for konsekvenserne, hvis det her blev ført ud i livet, kunne jo være ganske alvorlige. Man kunne jo eksempelvis forestille sig, at der var nogle lande, som ville beslutte sig for, at homoseksuelle ægteskaber ville være en forbrydelse, og vi bliver selvfølgelig nødt til at finde ud af, hvad vi i givet fald så ville gøre, for det kunne jo være nogle meget tragiske situationer, vi ville kunne komme ud i, hvis det blev vendt på hovedet.

Også kriminalitet i internationale luftrum eller på åbent hav skal fremover kunne straffes, såfremt handlingen er rettet mod personer med dansk tilknytning, og det foreslås, at det passive personalprincip udvides, således at alvorlige forbrydelser, der er begået i en fremmed stat mod danske ofre som eksempelvis drab, vold, voldtægt eller incest, og som vil være omfattet af en strafferamme på mindst 6 års fængsel, også omfattes.

Socialdemokraterne bakker i det store og hele op om elementerne i lovforslaget, men vi er meget villige til at diskutere den effekt omkring spejlvirkninger, som Advokatrådet problematiserer. Vi synes, det er vigtigt at få klargjort, om der er nogle reelle problemstillinger dér, men med disse ord er vi ellers positive og ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg skal bede ordføreren blive stående, der er en enkelt kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:32

Line Barfod (EL):

Det er til det sidste, som ordføreren var inde på, om spejlvirkning.

Der er en række af høringssvarene, der gør opmærksom på problemerne angående folkeretten, som jo er noget af det samme, altså spørgs-

målet om, hvorvidt vi kan tiltage os kompetence til at bedømme forbrydelser begået i en anden stat, men ikke anses for at være forbrydelser der.

Derfor vil jeg gerne spørge: Hvis der kommer mere frem under udvalgsarbejdet om, at det f.eks. kan brede sig til andre lande, så de også kan ændre folkeretten på det område og f.eks. straffe kvinder, der har fået foretaget en abort i Danmark, kan det så få Socialdemokraterne til at ændre holdning til, om man vil støtte forslaget? Hvad nu, hvis det viser sig, at det faktisk kan blive et problem, at ting, som vi mener det er meget vigtigt ikke er strafbare, er andre lande meget optaget af og ønsker skal være strafbare? Kunne det ikke få den virkning, at de så kunne sige, at nu har Danmark jo tiltaget sig den kompetence, og så kan vi også tillade os at gøre det?

Kl. 14:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:33

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil sige, at det jo er klart, at sagen her er meget principiel. Vi har i Danmark nogle ideer om, hvad vi synes er ret og rimeligt. I Danmark synes vi f.eks., det er i orden, at man får foretaget en abort, vi synes også, det er i orden, at homoseksuelle gifter sig. Vi har nogle andre retsregler i Danmark, som man i store dele af den øvrige verden ville sige ikke er god musik her, og nogle steder ville nogle af de gerninger blive straffet med piskeslag, med dødsstraf, med vold og alt muligt andet.

Derfor bliver vi selvfølgelig nødt til at overveje, om vi skal indskrive noget i vores love, som siger, at vi kan strafforfølge andre mennesker, hvis de begår handlingerne i andre lande. Hvad nu, hvis man vender det på hovedet og siger, at det giver andre ret til at gøre præcis det samme mod os og dermed undergrave vores retsstat, så de principper, vi har, hvor vi f.eks. siger, at det i orden, at kvinder kan få abort, og at det er i orden, at homoseksuelle kan blive gift.

Hvis vi tror, det er det, der bliver konsekvensen, bliver man måske nødt til at pille den del ud. Det er jeg sådan set enig med fru Line Barfod i, og det vil vi mægtig gerne se på. Men på den anden side er det også bare enormt vigtigt, at de forbrydelser, som finder sted, og som vi synes er urimelige, også kan strafforfølges. Det er en fin balancegang, men vi tager gerne spørgsmålet op i udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod frafalder. Så siger vi tak til ordføreren, og den næste i ordførerrækken er fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti har gennemgået lovforslag nr. L 16 fra justitsministeren. Forslaget vedrører den danske straffemyndighed, og der sker stramminger af lovgivningen, som vi i Dansk Folkeparti overordnet kan stå inde for.

Vi ser positivt på, at personkredsen, der er underlagt den danske straffemyndighed, bliver udvidet, således at den også omfatter personer med et lignende fast ophold i Danmark, f.eks. asylansøgere og personer på såkaldt tålt ophold.

Med hensyn til de foreslåede paragraffer 7 og 7 a har jeg læst udvalgets betænkning om muligheden for at undtage tvangsægteskaber fra de to paragraffer. Udvalget har overvejet, om der bør ske en fravigelse af strafferammen på 6 års fængsel og krævet dobbelt strafbarhed for tvangsægteskaber, og i overvejelserne finder udvalget det relevant, at en gerningsmand i udlandet ikke kender den danske lovgivning, og at vi dermed ikke vil kunne tage hensyn til legalitetsprincippet, hvis tvangsægteskaber, som er arrangeret i udlandet af personer uden dansk tilknytning, kriminaliseres. Derfor anbefaler udvalget ikke umiddelbart denne løsning.

Problemstillingen er jo imidlertid, at der i forvejen er sket en afvejning af legalitetsprincippet, idet vi jo har fravejet legalitetsprincippet, når det gælder seksuel udnyttelse af børn og omskæring af kvinder. Jeg anser tvangsægteskaber for en lige så alvorlig forbrydelse, og når vi tidligere har foretaget den afvejning og undtaget seksuel udnyttelse af børn og omskæring af kvinder, ser jeg ingen grund til, at vi ikke skal gøre det, når der er tale om tvangsægteskaber.

Desuden foreslår vi i Dansk Folkeparti en undtagelse fra strafferammen på 6 års fængsel i tilfælde af seksuel udnyttelse af børn, omskæring af kvinder og tvangsægteskaber. Det bør være muligt for en person i udlandet at blive straffet, såfremt vedkommende tvinger en person til at blive gift mod sin vilje, udnytter et barn seksuelt eller omskærer en kvinde, når ofrene har tilknytning til Danmark.

Vedrørende tiltagene på internetområdet ser vi positivt på, at man ønsker at skærpe muligheden for at retsforfølge personer, som lægger bil-

leder af f.eks. seksuelt misbrugte børn på nettet. Børneporno er afskyelig, og vi skal gøre alt for at få den stoppet. Men internettet er jo et verdensomspændende fænomen, og når man lægger noget på en hjemmeside, er det tilgængeligt for alle i verden, der har en internetopkobling. Det har dermed også betydning i Danmark, da de fleste i dagens Danmark foruden dansk også kan enten tale eller forstå andre sprog, og derfor forekommer det mig problematisk, når man alene lægger op til at straffe udbydere af børneporno, der på udbudshjemmesiden henvender sig på dansk.

Formentlig vil hovedparten af disse udbydere af børneporno, som eksisterer på nettet, ikke være hjemfaldne til straf i Danmark, selv om de falbyder deres produkter til et dansk publikum, uanset at hjemmesiden eventuelt måtte være forfattet på engelsk. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren virkelig mener, at dette forslag er tilstrækkeligt til at stoppe børneporno.

Desuden ser vi positivt på, at der indføres en ny regel i straffeloven om dansk straffemyndighed i tilfælde af folkedrab, krigsforbrydelser, tortur og meget andet. Vi skal selvfølgelig kunne retsforfølge personer i Danmark, der har udført disse umenneskelige handlinger.

Overordnet stiller vi os derfor positivt over for forslaget, da vi finder skærperne nødvendige, og vi ser frem til behandlingen af lovforslaget i Retsudvalget.

Kl. 14:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karina Lorentzen.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Jeg må sige med det samme, at SF ikke kan støtte forslaget om at udvide dansk straffemyndighed i den udformning, som lovforslaget har.

SF har faktisk ret mange betænkeligheder ved flere dele af lovforslaget, som bl.a. har at gøre med den enkelte retssikkerhed og risikoen for spejlvending, dvs. at andre lande ønsker at gennemføre en tilsvarende lovgivning.

At personkredsen udvides fra at omfatte danskere til personer med lignende ophold er simpelt hen ikke præcist nok. Det bør fremgå, præcis hvilke grupper der kan blive omfattet af loven. Det er meget betænkeligt, at man ønsker at afskaffe kravet om dobbelt strafbarhed i sager begået i udlandet, når både offer og gerningsmand har tilknytning til Danmark. Det skal an-

giveligt ske for at sikre, at handlingen kan straffes, selv om den ikke er strafbar i udlandet. SF er overbevist om, at grove handlinger er omfattet af de fleste landes retssystemer, hvilket overflødiggør nødvendigheden af sådan en regel.

Reglen er tillige for generel. Hvilke grovere sager, der ikke i forvejen kan nås ad almindelig vej, er ikke specificeret, og det kræver vel også en viden om, hvilke handlinger der ikke er strafbare i udlandet, meri er det i Danmark, altså en præcis sammenligning af forskellige landes retssystemer. Kort sagt er det en meget kompliceret affære.

Man kan forvente en risiko for spejlvending af loven, sådan at andre lande indfører lignende regler. Tag f.eks. en saudiarabisk kvinde, som kører i en dansk taxi med en mand af samme nationalitet, men som hun ikke er gift med. Skal hun kunne retsforfølges i Saudi-Arabien og idømmes 200 piskeslag? Nej, det synes vi vel ikke at hun skal, når handlingen er lovlig i Danmark.

Det foreslås også, at en handling skal kunne retsforfølges i det land, hvor den er iværksat, selv om den er udført fra et andet land og er lovlig der. Igen skal der advares om faren for spejlvending. Ønsker vi denne regel anvendt på en dansker i udlandet? Jeg synes, at høringssvaret giver et godt eksempel på, hvorfor det ikke er ønskværdigt. Skal f.eks. den danske redaktør, som ringer hjem fra Egypten og giver ordre til, at avisen skal trykke nogle tegninger af Muhammed, straffes i Egypten, selv om handlingen er lovlig i Danmark?

Konklusionen er klar: SF kan ikke stemme for forslaget om udvidelse af dansk straffemyndighed.

Kl. 14:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Globaliseringen har mange fordele, men den byder sandelig også på mange udfordringer. Med globaliseringen har vi fået rigtig mange nye muligheder, men det har de kriminelle også fået. Samtidig er vi i en situation, hvor nogle mennesker rejser ind og ud af Danmark, bliver her i kortere eller længere perioder, f.eks. som asylansøgere. Oven i det har vi fået en opblomstring af terror, som jo ikke kender nogen grænser, og så har vi fået internettet, som heller ikke kender til

grænser, og internetudbydere kan jo flytte udgangspunkt hurtigere, end man kan nå at lave sig en kop kaffe.

Det giver alt sammen en række nye kombinationer af, hvor gerningsmanden befinder sig i selve gerningsøjeblikket eller efterfølgende, og hvor ofret befinder sig henne på gerningstidspunktet. Alle disse elementer har faktisk længe krævet en ny og mere omfattende revision af straffelovens bestemmelser om jurisdiktion. Vi Konservative er derfor glade for Jurisdiktionsudvalgets anbefalinger, og vi hilser ministerens forslag velkommen.

Vi vil være sikre på, at herboende ikke render rundt og begår kriminelle handlinger i udlandet rettet mod Danmark eller herboende, uden at de bliver retsforfulgt for det. Vi vil heller ikke bare se til, at personer begår grove kriminelle handlinger i udlandet og så efterfølgende prøver at gemme sig i Danmark. Har man begået en strafbar handling, så skal man også stå til ansvar for det, og ofrene skal have sikkerhed for, at gerningsmanden bliver retsforfulgt. Derfor skal straffeloven rettes til, så den passer med den nye, globaliserede verden, som vi lever i.

Danske domstole skal have straffemyndighed, hvis et offer, der er dansk eller bor i Danmark, udsættes for alvorlig kriminalitet i udlandet. Det gælder f.eks., hvis en dansk kvinde under en turistrejse i udlandet bliver voldtaget af en udlænding og de lokale myndigheder ikke forfølger sagen. Så skal vi have mulighed for det. Det skal også være muligt at straffe personer, der fra udlandet via internettet udbreder ulovligt materiale her i landet til brug her i landet, f.eks. i forbindelse med børneporno.

Desuden skal det være muligt at straffe i de situationer, hvor både offer og gerningsmand har tilknytning til Danmark, også selv om forholdet ikke er strafbart i det pågældende land. Det gælder som nævnt f.eks. i den situation, hvor en person tvinges til at indgå i et ægteskab i udlandet, altså tvangsægteskab. Der skal det være muligt at straffe, også selv om tvangsægteskab måske er lovligt i det pågældende land. Det skal ikke være muligt bare at rejse et andet sted hen og så gennemføre den kriminelle handling der, uden at det får konsekvenser.

Det skal også være muligt at straffe i alle sager om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, hvis personen har tilknytning til Danmark eller faktisk befinder sig her i landet, eksempelvis under transit i en dansk lufthavn. På den måde sikrer vi, at Dan-

mark ikke vil kunne fungere som et fristed for personer, der har begået disse meget, meget grove kriminelle handlinger i udlandet.

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget, og vi ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:45

Line Barfod (EL):

Jeg ville bare høre den konservative ordfører, om Det Konservative Folkeparti også mener, at det skal gælde den anden vej. Mener man, at det også skal gælde den anden vej rundt, så andre lande skal kunne straffe for abort, eller som fru Karen Hækkerup sagde, indgåelse af registreret partnerskab mellem homoseksuelle i Danmark?

Mener man, at hvis der er en stat, hvor det er strafbart at komme med noget nedværdigende om statsoverhovedet, og hvis der så i Danmark er nogle, der har lagt en tekst ud på internettet med noget nedværdigende om statsoverhovedet, at de så skal kunne straffes for noget, der overhovedet ikke er strafbart i Danmark? Ønsker hr. Tom Behnke, at det skal være på den måde?

Kl. 14:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:45

Tom Behnke (KF):

Nu er det jo, at man siger: Ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Men det gælder altså kun i Danmark. Folketinget her, Tom Behnke her kan jo ikke bestemme, hvilke regler man vil have i andre lande. Så når fru Line Barfod spørger: Skal det samme så også gælde modsat i andre lande? kan jeg svare, at det har jeg da overhovedet ingen indflydelse på. Jeg sidder jo ikke i parlamentet i noget som helst andet land og har indflydelse på, hvilken lovgivning man har dér. Så jeg kan da ikke svare på, om det skal være sådan. Det må da være op til de pågældende lande, hvordan de vil indrette deres lovgivning.

Vi har et ønske om, at det, der er strafbart her, også skal være strafbart, selv om man også lige lusker sig til at gennemføre den kriminelle handling, f.eks. gennemførelse af et tvangsægteskab, som er ulovligt her i landet, et andet sted. Det tror jeg sådan set vi er enige om at det skal være.

Men hvis man så synes, at det er meget smart, at man så bare rejser til et andet land, hvor det godt kan lade sig gøre, og hvor det er lovligt, og så gennemfører den ulovlige handling dér og så dagen efter rejser tilbage til Danmark, er det ikke rimeligt. De pågældende mennesker skal retsforfølges, fordi det er kriminelt, det er ulovligt, og det skal straffes, hvad enten det bliver begået her eller et andet sted.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:46

Line Barfod (EL):

Jeg er klar over, at hr. Tom Behnke sidder i Folketinget og ikke i et internationalt parlament.

Men de ting, vi vedtager i Danmark, som gælder også ud over Danmarks grænser, og hvor vi tiltager strafmyndigheder i forhold til andre lande, har jo betydning for udviklingen af folkeretten, nøjagtig ligesom de aftaler, vi laver med Grønland og Færøerne har betydning for folkeretten, nøjagtig ligesom det, vi laver med de mange internationale organisationer, vi indgår i, har betydning for folkeretten.

Derfor er det, at jeg gerne spørge: Når nu hr. Tom Behnke siger, at vi i Danmark skal have ret til at straffe dem, der kunne finde på at luse sig over grænsen og gøre noget, som vi synes skal være strafbart i Danmark, mener hr. Tom Behnke så også, at det tilsvarende skal gøre sig gældende for andre lande? Altså, vil hr. Tom Behnke bakke op, hvis de i nogle af de lande, hvor abort er forbudt, siger, at man ikke skal kunne luse sig over grænsen og ind i Danmark og få lavet en abort dér uden at blive straffet?

Er det den retstilstand, som hr. Tom Behnke ønsker der skal være? Det er det, jeg spørger til – ikke, om han vil vedtage den i andre lande, men om han ønsker, at det skal være sådan.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Tom Behnke (KF):

Vi har den klare opfattelse, at f.eks. omskæring af kvinder, seksuel udnyttelse af børn, gennemførelse af tvangsægteskaber skal være ulovligt, strafbart, og det skal sanktioneres, uanset om det finder sted her i landet, eller at man af bekvemlighedsårsager vælger at rejse et andet sted hen, hvor det måske er lovligt eller delvis lovligt, og gennemføre sine ugeringer dér.

Det kan jo rent faktisk godt være, at nogle lande allerede ønsker at have tilsvarende spille-regler. Jeg ved ikke, om man i Langbortistan har nogle af de bestemmelser, som fru Line Barfod her nævner. Det må de jo gøre, som de vil, i de pågældende lande.

Hvis vi synes, at det er ganske forfærdeligt, så må vi jo argumentere over for det pågældende land, f.eks. i internationale fora, med, at vi synes, det er urimeligt, at man har den pågældende bestemmelse. Men det er jo deres ret.

På samme måde, som Danmark kan vedtage sine regler, så kan andre lande vedtage deres regler, det står dem jo frit for – og det kan de i øvrigt gøre, uanset om vi vedtager det her lovforslag eller ej. Det er jo det, som gør sig gældende, og det er der måske allerede nogle lande der har gjort. Jeg ved det ikke.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Anne Baastrup.

Kl. 14:48

Anne Baastrup (SF):

Det var faktisk et meget principielt spørgsmål, som fru Line Barfod stillede. Skal vi forstå det sådan, at den konservative ordfører ikke mener, at de grundlæggende principper, som folkeretten hviler på, har nogen værdi længere? Vi lever i en global verden – en global landsby, kan man sige – som er nødt til at køre efter nogle fælles spilleregler. Og der er De Konservative af den opfattelse, at de spilleregler er ligegyldige. Er det sådan, vi skal forstå det?

Kl. 14:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Tom Behnke (KF):

Nej, det håber jeg ikke jeg har givet udtryk for, så er det i hvert fald en klar misforståelse. Folkeretten spiller naturligvis sin rolle og skal spille sin rolle. Det, der gøres op med i det her lovforslag, og det, som vi ønsker, og som vi er enige med regeringen om, er, at hvis man f.eks. ønsker at gennemføre et tvangsægteskab, som er ulovligt her i landet, så skal ikke være således, at herboende kan sige: Nå, men det er ulovligt her, så rejser vi bare til Langbortistan og gennemfører det der, og så vender vi tilbage dagen efter.

Det vil vi ikke være med til. Vi vil heller ikke være med til, når vi f.eks. taler om seksuel udnyttelse af børn, at man bare rejser et andet sted

hen og laver sine ugeringer der. Det vil vi ikke være med til. Og derfor gennemfører vi det her.

Hvilke konsekvenser det så vil få i forhold til folkeretten, må vi se – det er klart – når vi ved, hvad fremtiden bringer. Men det kan jo ikke være sådan, at vi, hver gang vi sidder her i Folketinget og skal behandle et lovforslag, som vi synes er vigtigt for os, er bremset af, at der *måske* er nogle andre lande, der *måske* vil lave spejlløvgivning på nogle andre områder, hvor vi synes det er noget pjat. Men det her er ikke pjat for os

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:50

Anne Baastrup (SF):

Det er jo en konkret ophævelse af kravet om dobbelt strafbarhed på enkelte kriminalitetsforhold. Det, som det her lovforslag lægger op til, er, at Danmark tiltager sig sin egen kompetence til at beslutte, hvad det er, vi vil se bort fra ved eventuelt dobbelt strafbarhed, eller hvor kravet om dobbelt strafbarhed ikke eksisterer. Desuden vil vi selvstændigt tage stilling til, hvorvidt myndighederne i andre lande er gode nok til at retsforfølge.

Det er jo nogle helt, helt andre principper, der gøres op med, end det, som man også i EU har gjort op med på enkelte punkter omkring kravet om dobbelt strafbarhed. Det, som hr. Tom Behnke siger nu – og jeg så godt, at justitsministeren grinede før – er jo rent faktisk, at vi siger til saudiaraberne: Hvis en kvinde sidder i en bil her i landet sammen med en mand, så kan hun i princippet straffes i Saudi-Arabien, når hun vender tilbage. Det er jo i virkeligheden det, som hr. Tom Behnke giver et blåt stempel.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:51

Tom Behnke (KF):

Nej, overhovedet ikke. Det pågældende forhold ville kunne finde sted allerede i dag, og det kunne finde sted, før L 16 var fremsat, mens L 16 er fremsat, og efter at det er vedtaget. Det er der ikke nogen som helst forskel på, og det er ikke et spørgsmål om at legitimere det, overhovedet ikke. Og derfor er det et helt tosset eksempel at drage frem. Og det med, at man bare ophæver dobbelt strafbarhed, er jo heller ikke rigtigt. Der ligger jo en lang række kriterier til grund for, i hvilke sager det vil kunne lade sig gøre – altså noget med strafbarhedens størrelse osv. osv. Alle

de detaljer skal jeg ikke gå ind i her, men det er ikke sådan, at man bare ophæver den og siger: Nu kan man bare gøre hvad som helst. Der er jo stadig væk en lang række kriterier og bestemmelser, som man skal leve op til.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der endnu en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:52

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er nu ikke helt enig med ordføreren i det sidste. Jeg synes også, at man er med til at legitimere, at der kommer sådan en spejlvending fra andre landes side. Men nok om det.

Ordføreren bliver ved med at argumentere i forhold til meget bestemte forbrydelser i forhold til det her forslag. Vi har allerede lavet et par undtagelser, som også bliver nævnt, og så nævner ordføreren tvangsægteskaber. Jeg er lige ved at sige: Hvis det er tvangsægteskaber, det handler om, hvorfor kalder man så ikke en spade for en spade og kommer med et forslag i Folketinget i stedet for at fremsætte det her forslag?

Kunne det ikke være mere interessant, spørger jeg hr. Tom Behnke.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Tom Behnke (KF):

Jeg tror nu nok, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har læst mere i forslaget, end at det udelukkende handler om at kunne gribe ind over for tvangsægteskaber. Det handler f.eks. også om nogle meget store områder, som i hvert fald betyder meget for os. Og jeg mener også, at det plejer at betyde meget for De Radikale, når vi taler folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, at man ikke skal kunne gennemføre den slags ting ude i den store verden og så stikke af og gemme sig i Danmark. Og så sidder vi her og kan ikke rigtig gøre noget ved den situation. Selv Det Radikale Venstre må da kunne give mig ret i, at den del indeholder forslaget også.

Sådan kunne jeg tage område efter område hele vejen rundt, som jeg har gennemgået i min ordførertale. Og det, vi så når frem til, er nogle konkrete eksempler på, hvor det er vi taler om dobbelt strafbarhed, og hvor man på nogle punkter ophæver denne dobbelte strafbarhed, som vi i øvrigt tidligere har gjort på nogle konkrete punkter. Nu får vi bare nogle mere gene-

relle spilleregler, sådan at det er mere gennemskueligt, og sådan at det er mere præcist, hvad det er for kriterier, der skal være opfyldt, før det kan lade sig gøre osv. osv. Det synes jeg sådan set er hensigtsmæssigt.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:54

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det synes jeg altså var et svar i den mere avancerede ende så at sige. Altså, jeg respekterer til fulde, at der er tale om et større lovforslag, og at der kan være elementer, man er enig i, og der kan være elementer, man er uenig i.

Ordføreren ender så i sit svar med at tale om dobbelt strafbarhed, som jo netop var det jeg spurgte om. Derfor vil jeg gerne have, at ordføreren *alene* forholder sig til mit spørgsmål i forhold til dobbelt strafbarhed, da det netop var det, spørgsmålet gik på.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Tom Behnke (KF):

Det var også det, jeg gjorde. Jeg startede bare med at sige, at forslaget handler om meget mere, og at man derfor ikke bare kan fremsætte et forslag, der handler om tvangsægteskaber, for forslaget indeholder mange flere elementer, mange flere aspekter, finesser osv. Men lige præcis i forhold til det her sluttede jeg faktisk af med at sige, at vi ikke synes, man skal blive ved med at lave lappeløsninger; vi synes, det er hensigtsmæssigt nu at få en gennemgang af det her område.

Det var derfor, Jurisdiktionsudvalget blev nedsat til at udføre den her opgave og kom med nogle klare anbefalinger, som regeringen har taget op og har fremsat et lovforslag på baggrund af – og det er det, vi er enige i.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så siger vi tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det her er jo noget at et samlesforslag, hvor man ser på ændring af straffeloven og forskellige andre love, nemlig vedrørende dansk straffemyndighed, og som det så smukt og på letforståeligt dansk formuleres i forslaget, handler det om

gældende ret, som bl.a. kommer til udtryk i »territorialprincippet, personalprincippet, beskyttelsesprincippet, universalprincippet, repræsentationsprincippet og virkningsprincippet« – og så tror jeg, alle er med.

Jeg vil sige det på den måde, at fra Det Radikale Venstres side synes vi sådan set, det er fint nok, at man foretager en generel gennemgang af området, og der er også store dele af forslaget, som vi sådan set sagtens kunne bakke op om, men vi har to konkrete problemer med det her forslag.

Det ene handler om det punkt, hvor lovforslaget indeholder forslag om, at dansk straffemyndighed fortsat bør omfatte handlinger, der »er foretaget i udlandet af personer med en nærmere tilknytning til Danmark.« Der er det sådan, at man udvider det, sådan at det også gælder »personer med lignende fast ophold (som bopæl) her i landet.« Man forklarer så, at det bl.a. vil indebære, at det handler om personer, der ansøger om opholdstilladelse, altså f.eks. asylansøgere, eller folk på »tålt ophold«.

For Det Radikale Venstre betyder det faktisk noget, at det er en udtømmende liste, man her taler om, og derfor vil jeg bare høre justitsministeren, om det var muligt, at man kunne formulere det på en anden måde, sådan at det ikke er bl.a. nogle forskellige grupper, men at det er nogle bestemte grupper, sådan at vi fuldstændig klart får defineret, hvad det egentlig er, vi taler om. Det vil i hvert fald være en stor hjælp for os i Det Radikale Venstre.

Den anden ting er hele diskussionen omkring princippet om dobbelt strafbarhed. Der må man sige, at vi fra radikal side jo tidligere har accepteret, at Danmark i to tilfælde har en undtagelse fra netop det princip, nemlig i sager om kvindelig omskæring og i sager om seksuel udnyttelse af børn. For os er det vigtigt, at vi holder fast i princippet om, at enhver borger som udgangspunkt skal overholde loven i det land, han/hun opholder sig i, og at man ved, hvad det er for en lovgivning, man dermed skal overholde.

Vi er gået med til, at der kunne laves nogle konkrete undtagelser, men vi er meget betænkelige ved det her forslag, som ligesom åbner op for bredere undtagelser – så at sige – og mere udefinerede undtagelser. Vi har også lagt mærke til de høringssvar, der er kommet fra Advokatsamfundet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater og Retsikkerhedsfonden, som alle sammen er meget betænkelige ved lige netop det her. Og jeg synes ikke, der er svaret særlig præ-

cist eller uddybende fra Justitsministeriets side, når man ser på den høringsoversigt, som er lavet.

Derfor er det sådan, at Det Radikale Venstre ikke kan bakke op om forslaget og det på trods af, at der faktisk også er en række gode elementer i det. Hvis man vil tage det med dobbelt strafbarhed ud og samtidig lave en præcisering med hensyn til, hvem det skal omfatte i forhold til, at dansk straffemyndighed skal gælde for folk, der er her i landet, vil Det Radikale Venstre sådan set gerne gå ind i et positivt arbejde, for vi vil sådan set kunne være med og bakke op om alle de mange gode punkter, der er.

Kl. 14:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Der er undervejs i debatten blevet argumenteret med globaliseringen som baggrunden for, at dette forslag er nødvendigt. Jeg tror nu også, at det før globaliseringen var nødvendigt at se på, hvilke forbrydelser man kan straffe. Vi har historien om krigsforbrydelserne, hvor man også efter anden verdenskrig straffede krigsforbrydere for at have begået noget, der ikke var strafbart på det tidspunkt, hvor de begik det. Så selvfølgelig er der forbrydelser, der gør det nødvendigt at se på, hvordan vi straffer dem, i hvilke lande vi straffer dem osv. Vi er helt med på, at vi skal se på, hvad det er for nogle forbrydelser. Der skal ske en løbende retsudvikling internationalt og også i Danmark.

Med hensyn til tortur kunne vi godt tænke os – og har flere gange efterlyst det – at vi fik en bedre strafferet herhjemme omkring tortur, og det ser heldigvis ud, som om det er på vej.

Men med det her forslag åbner man altså helt generelt for, at vi i Danmark skal kunne udvide vores kompetence i alle mulige sammenhænge til at straffe ting, der er begået i lande, hvor de ikke er strafbare. Det mener vi altså er meget betænkeligt.

Vi kigger også meget på de høringssvar, der er kommet, og som er blevet refereret tidligere i debatten. Vi mener, det er nødvendigt, at det er noget, vi arbejder mere grundigt med i Retsudvalget ved hjælp af høring, spørgsmål osv. for at få afklaret, hvad konsekvenserne kan være, og det glæder mig, at Socialdemokraterne også overvejer deres stilling til forslaget, indtil de har

hørt, hvad konsekvenserne nærmere er for folkeretten. Nogle steder er der peget på, at det jo også helt konkret vil betyde, at retten i Danmark så i hvert enkelt tilfælde skal sidde og tage stilling til, om det vil være i strid med folkeretten, eller om det ikke vil være i strid med folkeretten at dømme i en konkret sag. Vi mener altså, at det er nødvendigt, at vi i Folketinget foretager et noget grundigere arbejde, og at vi går ind og ser på folkeretten og ser på konkrete forbrydelser. Der kan der være behov for, at vi siger, at vi ophæver kravet om dobbelt strafbarhed, men ikke som en generel regel.

Der ligger også en artikel fra professor Ole Spiermann, hvori han fastslår, at han mener, at det er i strid med folkeretten, og det synes vi selvfølgelig også er væsentligt at se på. Vi har hele EU-harmoniseringen, hvor masser af forbrydelser, som ikke er strafbare i Danmark, pludselig skal straffes, eller hvor vi skal udlevere statsborgere og medvirke til, at folk kan straffes osv. Men her går vi altså også ind og siger, at vi også skal kunne straffe forbrydelser begået i andre lande, og det synes vi er voldsomt problematisk.

Derfor kan vi altså ikke være med til det her forslag, og jeg vil meget opfordre til, at også de borgerlige partier og Dansk Folkeparti, der siger, at de støtter det, lige overvejer konsekvenserne og overvejer, hvordan de ville have det, hvis andre lande begyndte at gøre det samme, hvis man i Polen begyndte at sige, at kvinder, der har været i Danmark og har fået en abort, nu skal kunne straffes, eller hvis man på Færøerne begyndte at sige, at nu vil man straffe kvinder, der har været i Danmark og har fået foretaget en abort.

Jeg mener, at det bør give folk overvejelser en gang til, og at vi må kigge grundigt på det her og i stedet for tage de konkrete sager, hvor vi mener, at der er grund til at se på den dobbelte strafbarhed, og også undersøge, hvor mange sager der har været om tvangsægteskab, hvor man rent faktisk har haft beviser til at straffe, men ikke har kunnet gøre det, fordi man ikke havde straffemyndigheden. Det vil jeg i hvert fald gerne se nærmere på, før vi tager stilling til, hvilke konkrete forbrydelser vi mener det er nødvendigt at gå på kompromis med vores principper for.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 15:03

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det har jo været en noget blandet modtagelse, som det her forslag har fået. Det har sådan set overrasket mig lidt, men det overraskede mig betydelig mere, da jeg så hørte den argumentation, som mange ordførere brugte til at sige, hvorfor de er betænkelige ved lovforslaget eller er decideret modstandere af det. Det skal jeg nok vende tilbage til. Men jeg vil da gerne takke for, at der i hvert fald stadig væk tegner sig et bredt flertal i Folketinget, som bakker op om forslaget.

Som flere af ordførerne har været inde på, har udgangspunktet for det udvalg, som regeringen nedsatte for ganske lang tid siden, jo været at se på, om der var områder, hvor der var behov for, at vi fra dansk side fik sikret os dansk straffemyndighed, så de sager, som vi ud fra vores retspolitiske synspunkt mente det var nødvendigt at vi kunne fremme ved domstolene, også blev behandlet ved domstolene.

Det er helt korrekt – som flere har været inde på – at Jurisdiktionsudvalget, der har siddet og arbejdet med den tidligere rigsadvokat for bordenden, er kommet med delbetænkninger. Det drejer sig for det første om sikkerhed for, at de, der får omskåret deres små piger i udlandet, hvor det er lovligt, så efterfølgende kan retsforfølges i Danmark. For det andet drejer det sig om, at man også kan retsforfølge folk, der begår seksuelt misbrug af børn i udlandet.

Nu er hele Jurisdiktionsudvalgets forslag så kommet, og jeg har da bemærket mig, at nogle er gledet meget let hen over, at der nu bliver mulighed for at retsforfølge personer for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, hvilket vi ellers ikke tidligere har haft mulighed for. Det er åbenbart ikke noget, som venstrefløjen vægter så tungt, at de ønsker at fremhæve det i deres tale, og det kommer lidt bag på mig.

Men det, der overrasker mig mest, er, at en juridisk diskussion om spejlvirkninger udvikler sig til, at flere partier her i Folketingssalen påstår, at hvis vi kommer med en lovgivning, er det helt stensikkert, at den vil blive kopieret i andre lande og have en helt anden virkning i Danmark, som er ekstremt ubehagelig.

Hvis den argumentation skulle holde, så skulle den europæiske menneskerettighedskonvention jo for længst være gennemført i Saudi-Arabien; så skulle det jo for længst have været lovligt at indgå registreret partnerskab, hvis det er sådan, at der skulle være en spejlvirkning af alt, hvad vi foretager os lovgivningsmæssigt.

Mig bekendt er det ikke tilfældet, og derfor må jeg også sige, at jeg synes, det er lidt for letkøbt – og her taler jeg ikke til Socialdemokratiet; jeg synes, at fru Karen Hækkerup holdt en meget afbalanceret tale og stillede nogle meget relevante spørgsmål om, hvorvidt det her kan have konsekvenser for Danmark. Men resten af partierne, der har talt imod, er kommet med det argument: Vi kan i Danmark ikke gøre noget, vi synes er rigtigt, for tænk, hvis nogle af dem, der gør de forkerte ting, så lader sig inspirere af os.

Sjældent har jeg hørt mage til argumentation. Vi må gøre de ting i Danmark, som vi mener er rigtige. Og jeg vil sige, at jeg synes, det er rigtigt, at man har en sikkerhed for, at den pakistanske far, der tager sin pige, som er født og opvokset i Danmark, til Pakistan for at få hende tvangsgift, kan retsforfølges i Danmark. Det giver det her lovforslag mulighed for, og det synes jeg er rigtigt.

Om pakistanere så skulle træffe beslutning om en vanvittig lovgivning, kan vi fra dansk side på ingen som helst måde gøres medskyldige i. Men jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at jeg meget gerne under udvalgsbehandlingen medvirker til, at vi behandler det her spørgsmål, som er blevet rejst.

Efter vores opfattelse er det her lovforslag fuldt ud i overensstemmelse med folkeretten, og vi nærer ikke den bekymring, som andre gør, bl.a. fordi vi i forhold til fravigelsen af dobbelt strafbarhed har opstillet nogle hegnspele for, hvornår det her kan gøres gældende. Det betyder bl.a., at det kun er, hvis det er personer, der er danske statsborgere eller bor i Danmark og har fast ophold her, at det her overhovedet kan finde anvendelse.

Der er altså ikke tale om, at vi, fordi en dansker tilfældigvis er involveret i et eller andet i udlandet, lige pludselig vil til at bestemme over hele verden. Det er der altså ikke tale om, og derfor synes jeg, at man strammer argumentationen lige lovlig meget, når man sådan gør lige præcis det her princip til et meget stort problem. For så ville det jo også have været et problem de to gange, hvor vi tidligere har ændret på vores definition af jurisdiktion, både når det gjaldt omskæring af piger, og når det gjaldt seksuelt misbrug af børn – da kunne man have brugt præcis den samme argumentation, som der bliver fremført her i dag.

Det var så ikke belejligt dengang, for det var vanskeligt at sige nej, men nu føler man alligevel, at man godt kan springe fra.

Nu er fru Line Barfod gået, men jeg vil gerne fastholde – og det synes jeg er vigtigt – at det er i fuld overensstemmelse med folkeretten; der er ikke nogen folkeretlige problemer i det her forslag, tværtimod kunne man nærmere argumentere for, at her lever vi op til vores folkeretlige forpligtelser og gør det nemmere for Danmark at retsforfølge i forbindelse med krigsforbrydelser og andre ting.

Kl. 15:07

Der har også været andre spørgsmål, som jeg så alligevel – fordi vi jo plejer at have en meget god stemning i Folketingssalen i forbindelse med retsforslag – vil kategorisere som ganske relevante forslag.

Både fru Karina Lorentzen og hr. Simon Emil Ammitzbøll har rejst nogle problemstillinger, som også er blevet rejst i høringsfasen. De har bl.a. omhandlet spørgsmålet om, hvorvidt der var en tilstrækkelig afgrænsning af det aktive personalprincip – altså hvorvidt spørgsmålet om det at have fast bopæl i Danmark var godt nok præciseret.

Vi har jo i den kommenterede høringsoversigt forsøgt at redegøre for, hvorfor vi mener, at afgrænsningen sådan set er præcis nok. Hvis man er her på tålt ophold, hvis man er her gennem lang tid og søger om opholdstilladelse, kan man være omfattet af reglerne, men det er klart, at hvis man er turist i Danmark i en weekend, er man ikke omfattet af reglerne.

Men jeg vil gerne medvirke til, at vi under udvalgsbehandlingen måske kan være med til at løse i hvert fald noget af problemet for hr. Simon Emil Ammitzbøll og fru Karina Lorentzen på det punkt. For jeg er enig i, at vi selvfølgelig altid skal arbejde på at gøre lovgivningen så klar som overhovedet muligt.

Men jeg må fastholde over for hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg mener, at det er meget væsentligt at få gjort op med dobbeltstrafbarhedsprincippet, hvis både gerningsmand og offer har tilknytning til Danmark og det derfor er et anliggende, man kan karakterisere som værende et internt dansk anliggende.

Jeg vil bestemt ikke stå her og sige, at der er tale om et kæmpestort problem, og at det vil vælte ind med sager fra udlandet; sådan skal det forhåbentlig ikke være. Men der kan jo f.eks. være tale om et forhold mellem to personer – det kan være to personer, der er gift med hinanden, og hvor det vedrører en voldtægt, der er blevet begået under en ferierejse til Mallorca – og der virker det altså i min verden ganske fornuftigt,

at det er i Danmark, retssagen kører, og at der ikke skal bruges en masse tid på at undersøge spansk ret, og hvorvidt der skal køre en retssag på Mallorca om den sag.

Det er blot for at sige, at jeg naturligvis anerkender, at der er tale om et brud på tidligere hævdevundne juridiske principper. Der er jo heller ikke tale om, at vi afskaffer dobbelt strafbarhed, men jeg mener dog, at lovforslaget her afgrænser det til noget, som må være relevant set med danske retspolitiske øjne.

Til fru Line Barfod skal jeg huske at sige, at det er korrekt, at et sagkyndigt udvalg jo sidder lige nu og ser på, hvorledes torturbestemmelser kan indføjes i straffeloven. Så det er helt rigtigt, at der senere i denne folketingssamling kommer et forslag, som bl.a. er med til at adressere de problemer, som fru Line Barfod nævnte.

Men ellers vil jeg sige til både hr. Kim Andersen og fru Marlene Harpsø og ikke mindst til fru Karen Hækkerup og hr. Tom Behnke, at jeg takker for den positive indfaldsvinkel, de havde til lovforslaget.

Som sagt synes jeg, det er lidt for letkøbt at sige, fordi der her kommer et lovforslag, som man i fantasien verden kan vende om og gøre til noget ubehageligt, at konsekvensen er, at så vil alle de onde lande nu kopiere det her og gøre en masse forfærdelige ting. Man ved selvfølgelig ikke, hvad andre lande kan finde på, eller hvorvidt de overhovedet gider høre på Danmark – det kan man jo en gang imellem tvivle på – men jeg vil i hvert fald sige, at jeg meget gerne under udvalgsbehandlingen medvirker til, at nogle af de her spørgsmål bliver grundigere belyst og besvaret, så der også er en grundig juridisk vurdering – sammen med den politiske – af rækkevidden af lovforslaget.

Men ikke overraskende mener jeg jo, at det her lovforslag er meget afbalanceret. Man er med til at løse nogle af de problemer, der er, i og med at vi lever i en verden, som folk ikke kun rejser meget rundt i, men som er globaliseret, og hvor internettet ikke kender nogen grænser. Og jeg mener bestemt, at folk, der medvirker til eller forsøger at foretage kriminelle handlinger i udlandet fra danske computere i danske hjem – det være sig terrorisme, udnyttelse af børn og andet – skal kunne retsforfølges.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:12

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil først takke justitsministeren for at gå positivt ind i drøftelserne om en eventuel opblødning i forhold til det med det aktive personalprincip. Om vi dér kan finde ud af noget, er jeg sådan set meget positiv over for.

Så vil jeg bare sige, inden vi kører os selv alt for meget op, at langt det meste af det her lovforslag – det sagde jeg faktisk også i min ordførertale – kan Det Radikale Venstre sådan set bakke op om. Der er jo kun to ting, hvor jeg sagde, at vi havde problemer. Det ene har justitsministeren allerede medgivet at man vil kigge på – det takker vi for. Det andet handler om det her med dobbelt strafbarhed. Det har været svært for os, vil jeg bare lige have lov til at sige, de to gange, hvor vi har været med til at lave undersøgelser – vi har faktisk bakket op om det begge gange. Det har været svært for os, og jeg synes stadig, at det er en svær øvelse at gøre. Det må jeg indrømme.

Men lige præcis det eksempel, som justitsministeren selv nævner i forhold til netop tvangsægteskaber, åbnede jeg faktisk også i min ordførertale for, at vi godt ville være med til at se på. Man kunne jo godt overveje, om lige præcis den del ikke skulle være med her, og man så kunne se på det særlige problem. Det er vi faktisk åbne over for. Så jeg synes egentlig, at jeg strakte hånden ud, på trods af at vi har nogle uenigheder på to punkter.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det justitsministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg fornemmer da også, at Det Radikale Venstre er i bevægelse, og det er jo altid godt, når det er i retning af regeringen. Så det ser jeg selvfølgelig frem til.

Om det helt generelle vil jeg sige, at det, jeg syntes var lidt problematisk, var, at der er masser af ting i det lovforslag, som jeg har meget svært ved at se at nogle partier kunne være rasende modstandere af. Derfor virkede det bare lidt besynderligt.

Jeg ved, at Enhedslisten har et princip om, at hvis der er én ting, man er modstander af, stemmer man imod det hele. Men de øvrige partier her i Folketinget plejer jo at have en tradition for at veje alle lovforslages elementer op imod hinanden. Og der undrede det mig bare, at Det Radikale Venstre var nået frem til, at man ikke kun-

ne støtte lovforslaget, fordi der var enkelte punkter, man ikke var imødekommende over for. Nu har jeg imødekommet hr. Simon Emil Ammitzbøll og vil forsøge ved skriverier og besvarelser af spørgsmål at se, om vi måske kan tilnærme os hinanden på det ene af punkterne.

Om dobbelt strafbarhed vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg synes, det virker en lille smule mærkeligt, hvis Det Radikale Venstre forestiller sig en situation, hvor man ophæver princippet om dobbelt strafbarhed for en person, der bliver tvangsgiftet i udlandet, mens det ikke skal kunne retsforfølges, hvis den selv samme person bliver voldtaget og der bliver begået vold mod vedkommende. Det synes jeg altså et eller andet sted virker meget uradikalt.

Altså, jeg må sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg vil gøre mit yderste under udvalgsbehandlingen for at få overbevist også Det Radikale Venstre om, at det her er godt nok inddæmnet, og at det er gennemtænkt meget grundigt af de sagkyndige, der har siddet i udvalget, hvordan persongruppen skulle afgrænses. Men selvfølgelig åbner jeg da op for, at vi også kan drøfte de her sager under udvalgsarbejdet.

Kl. 15:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:15

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det sidste vil jeg selvfølgelig kvittere for, men hvad der er radikalt eller ikke radikalt synes jeg man skal overlade til os i Det Radikale Venstre at definere nærmere.

Jeg vil bare sige, nu hvor jeg har mulighed for at få ordet igen, at vi synes jo selvfølgelig, det er fint, at man kan se, om folk har begået forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser og fange dem over nettet, eller hvad ved jeg; så er det i hvert fald sagt. Men konklusionen vil stadig være, at hvis vi ikke også kan finde noget mere angående dobbelt straffrihed, vil vi stadig påtænke at stemme imod lovforslaget; bare sagt så det står klart.

Kl. 15:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministereren.

Kl. 15:15

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det klæder bestemt ikke Det Radikale Venstre at have en så, synes jeg, meget firkantet holdning og nærmest på forhånd afvise noget. Men lad det nu ligge.

Jeg vil blot sige, at jeg har haft fornøjelsen af at blive kaldt i samråd af fru Lone Dybkjær rigtig mange gange. Det har tit vedrørt vold mod kvinder, og jeg synes bare, det virker lidt besynderligt at sige, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, når det gælder vold mod kvinder i Danmark, men hvis ægtefællen tager sin hustru med på ferie i et andet land, skal der ikke være mulighed for at kunne straffe den pågældende for at gennemtæve hende der. Jeg vil godt fastholde, at jeg mener simpelt hen ikke, det er i overensstemmelse med den måde, Det Radikale Venstre normalt agerer på i sager, der drejer sig om beskyttelse af den svage part. Men lad det nu ligge.

Nu er det jo sådan, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og jeg ofte nyder at duellere og argumentere med hinanden, og derfor kunne vi jo blive ved. Men skal vi ikke overlade det til udvalgsbehandlingen og prøve at se, om vi ikke kan finde en afklaring af de synspunkter, der har været fremme i dag.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:17

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fra statsministeren har jeg modtaget skrivelse af 12. december 2007 med forskellige ressortændringer mellem ministrene.

Meddelelsen vil blive optrykt i Folketingstidende.

[>Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af den 6. december 2007 bestemt,

at ressortansvaret for administrationen af Clean Development Mechanism (CDM), herunder administrationen af de afsatte midler på 50 mio. kr. årligt i 2008 og 2009 til statslige køb af Clean Development Mechanism (CDM) kreditter, overfø-

res fra udviklingsministeren til klima- og energiministerens;

at den i kongelige resolution af 23. november 2007 nævnte overførsel fra justitsministeren til skatteministerens af ressortansvaret for sager vedrørende registrering af motorkøretøjer m.v. samt for sager vedrørende registrering af køretøjer m.v. i Grønland først sker med virkning fra 1. januar 2008;

at den i kongelige resolution af 23. november 2007 nævnte overførsel fra miljøministeren til klima- og energiministerens af sager vedrørende affaldsforbrændingsanlæg (miljøbeskyttelseslovens § 50-50 b) overføres fra klima- og energiministerens til miljøministerens;

at ressortansvaret for sager vedrørende håndtering af affaldsforbrændingsanlæg, herunder organisering af affaldsforbrændingssektoren, jf. også miljøbeskyttelseslovens § 50 b, overføres fra miljøministerens til klima- og energiministerens. Dog forbliver ressortansvaret for sager vedrørende miljøregulering af affaldsforbrændingsanlæg hos miljøministerens. Endvidere overføres ressortansvaret for sager vedrørende rammebetingelser for anvendelse af affald som brændsel fra miljøministerens til klima- og energiministerens;

at kompetencen i medfør af lov om visse spil, lotterier og væddemål til:

- 1) at godkende vedtægter og ændringer heraf, jf. lovens § 2, stk. 3,
- 2) at udnævne formanden for bestyrelsen, jf. lovens § 3, stk. 2, 2. pkt.,
- 3) at udpege et af de øvrige bestyrelsesmedlemmer som næstformand, jf. lovens § 3, stk. 2, 5. pkt.,
- 4) at fastsætte størrelsen af formandens og bestyrelsesmedlemmernes vederlag, jf. lovens § 3, stk. 3, og
- 5) sammen med skatteministerens at udarbejde en redegørelse om udlovningsordningen, jf. lovens § 6 A, stk. 6, overføres fra kulturministerens til finansministerens.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Anders Fogh Rasmussen«].

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 14. december 2007, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 15.18).